

выхідити во Львовѣ що Вторника, Четверга и Суботы єжівихъ святыхъ) о 5-й год. поп. Литер додатокъ купівъ кожного 15-го и поєздного днія кожного місяця. Редакція «Адміністрація» підъ Ч. 44 улиця Галицка. Рукописи звертаються лише на попередне застереженіе. Оголошена приймаються по цінѣ 6 кр. бѣль одногородчаномъ, въ рубр. «Надбсланіе» по 20 кр. а. в. Редакції неопечатаній вѣльний бѣль відъ порта. Предлату и ксерокопії приймаються: У Львовѣ Адміністрація «Дѣло». У Віднѣ Haasenstein & Vogler, Wallgasse 10; M. Dukes, Kleingasse 13; G. L. Daube & Co., Singerstrasse 11 а; Rudolf Mosse; F. A. Richter Nibelungenstrasse 4. Въ Франкфуртѣ M. Haasenstein & Vogler, E. L. Daube & Co. Въ Парижѣ Agence Haas. Въ Россії Редакція «Кіевской Старини» въ Ієвѣ, поштовій трамвай и Газета Бюро В. Ф. Зама въ Одесѣ Дерибасовська ул., д. Ралли 9.

Судьба внесення пос. Романчука
на змѣну краевої уставы шкільної зъ дня
22 червня 1867 р.

II.

Безперечно есть се великою аномалією, що три-мільйонний народъ рускій, въ такій просторії, якою есть въходна Галичини, для образованія своєї молодежи поїдає лишь однажды въ середину школу, т. е. руску гімназію у Львовѣ, коли протицно, для образованія польської молодежи въ самой въходній Галичинѣ есть 13 гімназій и 3 школы реальній, а для вѣмецкого, на дѣлѣ жидовскому — 2 гімназії! Але аномалія та есть для народу руского тымъ досаднѣйшо, що устава Сойму галицкого якъ-разъ, дана есть большістю конституційныхъ представителівъ того народу, що кличе себѣ славянськимъ и братнімъ народами рускому. Устава тая була порушена Соймомъ галицкимъ въ червні 1867 р., отже передъ вданьемъ державныхъ основныхъ законовъ въ грудні того-жъ року, которыми поручено въразно, що кожному народови мають бути поданія средства до духовного образованія въ роднѣйшому языку. До того треба знати, що въ краевої уставѣ шкільної зъ 1867 р., въ артикулѣ VII находитса ще и клязула, котрою всяку змѣну що до языка выкладового въ школахъ середніхъ въ Галичинѣ застерѣгає собѣ безъусловно. Соймъ галицкій по вислуханію мнѣння ради повѣтовихъ, то значить, що Русини підъ симъ заглавіемъ здани ѿуть на ласку большої соймової въ вѣчні часи и що про-то навѣть въ дорозѣ циністративнїй трудно-бы имъ прійшло одержати болїше середніхъ школъ съ рускимъ выкладовимъ языкомъ. Вправдѣ въ загаданій краевої уставѣ въ арт. V підъ б) мѣстится уступъ въ позоръ користивъ для Русинівъ и нормуючій, що краева власть шкільна буде могла съ часомъ побѣдъ выкладовъ въ языку польскомъ завести и рускій выклады, не пытаючи Сойму, але условія ю того суть дуже трудні. Сказано бо тамъ, що рускій выклады можуть завестися тоді, коли сего зажадають родичѣ бодай 25 учениковъ. Але въ тоді о потребѣ и можности всіго рѣшас доперва власть, т. е. що красна Рада шкільна має волю порешити, що выкладовъ рускіхъ не треба або не можна завести. Уступъ сей має про-то для Русинівъ значеніе дуже проблематичне. А треба ще й то замѣтити, що свого часу красна Рада шкільна неувзгляднула вже такого желанія родичѣвъ въ гімназії Перемышльськїй, заставивши тымъ, що не всій родичѣ тыхъ 25 учениковъ зложили въ Дирекції гімназії ясну и личну декларацію въ користь рускіхъ выкладовъ.

Пос. Юл. Романчука и его 14 товарищевъ стремлять про-то до змѣни сихъ артикуловъ краевої уставы зъ 22 червня и жадають, щобъ у всіхъ рѣвноряднихъ класахъ всіхъ школъ середніхъ на желаніе родичѣвъ що найменше 25 учениковъ краєва власть шкільна безъ проволоки заради заведенія другого языка краевого до выкладовъ и щобъ рускій паралельки удержувались бѣль постійно такъ довго, доки число учениківъ не зайде низше 20.

Шкільна комісія соймова, котрої сеї проектъ уставы передано до оціненія, заявила въ спроваджанію підъ днемъ 17 жовтня 1884 р., що она о користнѣйшій мериторичнѣй по-лагодженію сеї справы не суміївається ю що таке подагодженіе есть въ загалѣ можливе. Але рѣвночасно звернула увагу Сойму на мені поменші трудності, котрі-бы могли постати на случай прийняття нового проекту уставы. Такими трудностями була-бы: 1) що ученики въ розвязаніяхъ рускіхъ паралельнихъ клясъ (въ принципі недостаточного числа) не мали бѣ де-кончати свою науку въ матернѣй языку и 2) що учителі сихъ клясъ мусѣли-бы йти въ отставку. Зъ тихъ причинъ шкільна комісія не поставила бѣ себѣ нѣякого позитивного внесенія соймови а лише поручила, щобъ Выдѣлъ

Дѣло

слѣдивъ вою справу и бѣль представивъ свои внесенія на найближшій соймовій сесії. Такъ и сталося.

Краєва Рада шкільна занялась бѣль розборомъ нового проекту и уставы, збрала потрібный матеріаль статистичнїй и прїшла до пересвѣдченія: 1) що зъ дидактичнїго становища новий проектъ уставы не подасть позитивныхъ користей, бо ученики, що побирали науку въ рускому языку, на случай конечного переходу до польскихъ клясъ мали-бы великий трудність въ приложенію обѣй польскої терминології; 2) що книжки шкільни коштували бѣ рускіхъ дѣтей въ такому разбѣ въ двоє столько; 3) що по-дѣль клясъ після выкладового языка мѣгъ-бы сильнѣйше розбудити розницѣ національнїй, на чѣмъ бы потерпѣвъ порядокъ школънїй; и 4) що рускій паралельнїй класъ, наколи-бы стали даже численнїй, наложили-бы на фонди державнїй великїй и постійнїй тягарь. Выхисливши таки мінімій трудністї, ц. к. кр. Рада шкільна не ставляє отъ себе знову нѣякого позитивного внесенія, а толькож кляє: коли бѣ репрезентація краю мала намѣръ въ часті вдоволити бажаню, въскажаному въ внесенію пос. Романчука черезъ бѣль другої въ краю гімназії съ рускимъ языкомъ выкладовимъ, то теперѣшна фреквенція учениковъ руского народності въ гімназії въ Перемышлі, промовляла бѣ за заведеніемъ другої гімназії рускю лише въ той мѣстѣ. Краєва Рада шкільна переходить отже надъ проектомъ до змѣни уставы зъ 22 червня 1867 р. просто до порядку дневного за-для вище наведеныхъ неесенціональныхъ трудніостей, а предкладає лише часткове полагодженіе внесенія рускіхъ пословъ тымъ, що вказує на Перемышль якъ бѣльне мѣсто до заснованія другої рускої гімназії. Тамъ бо показує фреквенція учениковъ Русинівъ (въ грудні 1884 р.) найчиоленійшо и виносить въ класахъ бѣль I-ої до VIII-мої: 36, 32, 32, 24, 35, 21, 21 и 22.

Выдѣлъ краевїй опыта рѣвночасно и Выдѣлъ радъ повѣтовихъ оихъ мнѣннѣ въ той мѣстѣ (хочь бѣль обовязаній артикуломъ V уставы краевої зъ 22 червня 1867 р. опытали о то симъ-же ради повѣтовї), а мнѣннѣ оихъ Выдѣлъ видало ось якъ:

1) Выдѣлъ: пильзеньський, боженський, вѣльцій и бяльскій не заявили нѣякого мнѣннѧ, бо въ ихъ повѣтахъ нема Русинівъ.

2) Выдѣлъ рогатинський не оказалъ рѣвно-жъ нѣчого, бо въ его повѣтѣ нема школъ середніхъ и въ загалѣ народѣ не чуе потреби змѣни уставы. (Чи було голосованіе загальнѣ въ той справѣ, — Выдѣлъ повѣтовий не каже).

3) Выдѣлъ хшановскій не обявивъ свого мнѣннѧ, бо «не знає относінѣ въходної Галичини».

4) Выдѣлъ бобрецкій годится съ поглядомъ комісії шкільної.

5) Выдѣлъ борщевскій годится напередъ на все, що Выдѣлъ краевїй и ц. к. Рада шкільна постановлять.

6) Выдѣлъ коломийський жадає змѣни V арт. теперѣшної уставы въ той мѣстѣ, щобъ наука руского языка була основною и обовязковою у всіхъ середніхъ школахъ, черезъ що улекшилось бы заведеніе паралельнихъ клясъ съ рускимъ языкомъ выкладовимъ, и т. д.

7) Выдѣлъ ярославскій заявивъ, що ширеніе языка руского въ школахъ середніхъ есть по-желаніемъ.

8) Безъусловно за внесеніемъ пос. Романчука оботали Выдѣлъ: ново-санецкій (и мѣсто), надвірнянський (съ додаткомъ, щобъ въ цѣлї Галичинѣ оба языки були на рѣвні плеканї), долинський (съ додаткомъ, щобъ въ Перемышлі завинувати руску гімназію, а въ Станиславовѣ и Тернополі рускій паралельки) и кособовскій (съ додаткомъ, щобъ въ Перемышлі засновано руску гімназію, въ другихъ гімназіяхъ постійнї рускій паралельки, а въ всіхъ мѣсцевостяхъ, де то стається, руску 4-класову народну школу).

9) Выдѣлъ: перемышланський, грибовскій и

збаражскій освѣдчились за внесеніемъ пос. Романчука съ малими незначними застереженіями.

10) Выдѣлъ: бучацкій, живецькій, бжескій, руденський, калускій, асельський, скалатскій, бжозовскій, дрогобицкій, турчанскій, мысленицькій тарнобжескій, краковскій и яворовскій освѣдчились противъ внесенія.

11) Выдѣлъ: жидачевскій, ряшевскій, цѣшановскій, жовковскій, чортківскій, равскій, тѣребовельскій, ново-торговскій, домбровскій, мѣлецькій и каменецькій суть після спровадженія Выдѣлу краевого нѣбъ противнї (?) внесеню пос. Романчука, але жадають майже безъ виміки: 1) щобъ або языку рускому бути предметомъ обовязкової науки въ всіхъ школахъ середніхъ, або 2) щобъ засновувати руску гімназію въ Коломиї, Стрюю, Самборѣ, Бережанахъ и Перемышлі съ обовязковою науковою языку польского яко предмету (равскій), або 3) щобъ въ отъ-що згаданихъ мѣсцевостяхъ завести постійнї рускій паралельнїй клясы (жовковскій и др.).

Зъ тихъ бѣльдій показуєся, що за внесеніемъ пос. Романчука безъусловно або уловно, якъ таожъ за частковою змѣною нынѣшної уставы краевої въ дусѣ внесеня пос. Романчука и за розширеніемъ правъ руского языка въ школахъ середніхъ въ загалѣ освѣдчилося 21 выдѣлъ повѣтовихъ противъ 14, зъ которыхъ 7 есть до того чисто польскихъ, не розуміючихъ духовихъ потребъ руского народу. Однакожъ се поважне число репрезентацій краевихъ, прихильне въ бѣльшо або меншо мѣрѣ внесеню рускіхъ пословъ и невдоволене зъ нынѣшнього положенія Русинівъ на поляхъ шкільництва не опонукало Выдѣлу краевого до того, щобъ поставивъ внесеніе на змѣну теперѣшної уставы шкільної, а лишь до слѣдуючого:

«Соймъ королевства Галичини и Володимири вразъ о Вел. Княжествомъ Краковськимъ освѣдчиася за заведеніемъ другої гімназії въ Перемышлі съ языкомъ выкладовимъ рускимъ.»

Чи внесеніе то перейде въ Соймъ галицкому, чи на теперѣшнїй сесії, чи не съ якими застереженіями, чи для цѣлої гімназії, — о той мѣстѣ не знає що сама теперѣшна бѣльшость соймова. Але якъ бачимо, Выдѣлъ краевїй, ц. к. краєва Рада шкільна и частина Выдѣлъ повѣтовихъ противляється въ загалѣ основнѣйшої змѣни теперѣшної краевої уставы шкільної въ ко-ристъ языка руского и зъ ширшого проекту рускіхъ пословъ дають лишь малу одробинку, т. е. одну гімназію. Народнї школы удержанівани въ часті фондовъ краевимъ въ мѣсцевостяхъ, де значну частину населення отаповлять Русини, маючи право жадати для себе средствъ до образованія въ роднѣйшому языку и на мѣстахъ и мѣсточкахъ мають въ дальшо лишитися въ давнѣмъ станѣ и остаточно зъ конечності польщиги руску молодїжъ. До того видимо отреміт Выдѣлъ краевїй, и въ той мѣстѣ нагромадивъ їнъ въ сбираючій своїмъ спровадженію всіякї можливї софистичнї аргументы. Дѣйстно, съ великимъ несмакомъ читали мы весь той оперативъ Выдѣлу краевого и прїшли до пересвѣдченія що авторы его не хотять розуміти духовихъ потребъ руского народу въ Галичинѣ и не збрвали що съ сумною традицією, ставята Русинамъ галицкимъ въ нихъ національнѣй розвою всякихъ можливї перешкоды. Що походить зъ великою короткоглядності, зъ перозумінїя ій бувальщины, ій будущності, мы ій на хвильку не суміїваемось. Духъ нетерпимості и услюджуванія не видає що въ нихъ душѣ, и тому бояться їнъ мирного полагодження довговїкового роздору, мояко мары. Жаль, и трич жаль, що маючи въ рукахъ средства до якогоог модус vivendi, мы внутренноти свои шарпаемо власными руками. Исторія осудить колись дуже строго такихъ кернавичнїхъ польського народу, що въ пригоднѣ часѣ не умѣли, чи не могли, чи хотѣли єднати тихъ, съ котрими судьба сутила жити на однї землї. Надъ сими пытааніями политичнї ваги належало-бы вже разъ призадувати.

Той мѣстъ Порта робить свое и вислала вже до Филиппополя двохъ своихъ комисарівъ Лебіба и Гадбана а Джеведа пашу іменувала провізорицьмъ ген.-губернаторомъ и старшимъ комисаремъ для Всходної Румелії. Зъ Константинополі доносить навѣть, що богато громадъ румелійськихъ (Хиба турецкї? Р-д) предложило комисарямъ петицію о заведеніе status quo. Въ Софії однакожъ бутули митинги, на которыхъ заявлено однодушно, що уні є вже нерозрѣльно. Подѣбно висказались и румелійські полки въ Пиротѣ. Коли тутъ розбільшася вѣсть, що Порта вислала своихъ комисарівъ до Румелії, то явилася у кн. Александра депутатія всіхъ румелійськихъ полківъ, стоячихъ въ таборѣ підъ Пиротомъ, підъ проводомъ полковника Николаєва и заявила, що Румеліоти, котрі побѣль Болгаръ боронили болгарську землю и свою кровь виалили, не відятся вѣкіми на розрѣленіе Румелії відъ Болгарії. На те заявила кнай, що коли дні покликавъ Румеліоти на сербську границю, то лишь для того, що Сербія висвѣтила вѣйну, а не для того, щобъ вречися уні. Наколи жителі Румелії мимо неприсутності войска протестують противъ розрѣленія, то бѣль не має права брѣкатися уні. Онь готовъ та же сама завсїдги якъ и нынѣ пожертвувати для святого болгарського дѣла.

Всїмъ симъ бажаніямъ и змаганіямъ Болгаръ однакожъ сумну вѣщую долю інформації зъ вѣденськихъ кругобівъ дипломатичнїхъ. Въ кругахъ сихъ говорять, що Россія єсть безъусловно за status quo ante, а Порта постановила не оглядатися на Англію лишь опираючись на воли трохъ великихъ державъ — Італії, розвинуту рѣшучу акцію, которую

Предплати на «Дѣло» для Австро-Італії: для Россії: за цѣлїй рокъ . . . 12 зр. на цѣлїй рокъ . . . 12 рубл. на поль року . . . 6 з

хотя заставить занять ще милицію румунії що позиро до дому. Розміг личний цар і новий комісар до него від "Jour. de St.-Pére" звернувши проти князя Александра Батенберга суть доказомъ, що Россія вільно не допустить унії єдь его уразою. Князь має передъ собою альтернативу: або стратиги все, або удержатись бодай на тепер въ Союзі, хоча въ Союзі становище это не буде требує, наколи Россія т. я. царь не зможе зного поступовани супротив него. Информація си, які бачимо въ наредныхъ пояснише фактъ, вдається бодай що до поступовани Порты сприянуватися; дальнішого ходу рѣтей треба дожидати.

Въ справѣ конгруальній.

(Даліше.)

Доходъ изъ поля. Си точка въ цѣлой регуляції найбільшої ваги, бо, переведена підъ нового катастру, грозить катастрофою наявної часті духовенства, котре обмежено лиши на держанніи въ свояхъ власнихъ правахъ около грунтобудь ерекціональныхъ. Вже то не занадто гравомиско душпастиры, коли кончиться дотація амушуа его заниматись ресортомъ правъ, до котрою дінь не способнаша и котра часомъ надъ мѣру оттягла его бѣзъ обважковать занять. Але що жъ дѣти? Въ виду того, що фактъ не даетъ амбінти, то и личній погляди теоретичній на се дѣло до єдного не доведуть. Фактичній станъ мушу узнати єдину можливостъ и съ нимъ числити, а їде вже о то, що вчислюваніе доходу изъ поля въ конгр. отбувається на засадѣ справедливїшої, котра-бѣ увагляднала не лише аномальностъ становища душпастири греческія, але и дѣйстій користи матеріальни, які душпастири въ землѣ потягати може и спрадѣ потяга. Вчислювано и муситъ вчинити весь чистый дохдъ изъ поля, якій катастръ шацунковый установить, т. я. душпастиры уважається за економа, котрый весь чистий дохдъ мусить бѣдати релігійному фонду. Що бѣльше: священикъ въ двохъ взглядахъ ще горше поставленій, якій економъ, бо по первому, священикъ стає господарювати и мусить господарювати на поляхъ ерекціональныхъ бѣзъ всікого інвентаря, безъ фонду накладового, а мусить вкладати свои капиталы ще до того майже въ кождомъ случаю винченії, платній же економъ все то дѣстає бѣд властителя; по другому: чи ерекціональный грунтъ не уродить, чи градъ въ плоды помънія, чи огонь винщить кресценцію, то ся все матеріальна школа після дотеперішнаго винчуюша иша и буде яти на рахунокъ душпастири, коли противно, платній економъ все свою умовлену платнію побирає, а тратить лише властитель. Після дотеперішніхъ нормъ обчислюванія конгруального, властитель грунтовъ ерекціональныхъ, за якого фактично уважається фондъ релігійний, не може въкіли тратати, а тратити лиши завѣдатель того грунту, душпастиры. Закинувъ-бѣ може хто, що и бѣд граду и бѣд огню можна забезпечатись, — але бѣд неурожаю або посени предѣль! А въ що до шкодъ елементарныхъ, то таки економъ самъ не асекурує, лише властитель; а хочь се рѣчи меншої ваги, хто асекурує и колько асекурація коштує, то таки спровадливость вимагає, щобъ сей выдатокъ не ишовъ на некористь душпастири, бо въ мѣру високості такихъ выдатківъ неувагляднованихъ при катаstralній оцѣнкѣ грунтовъ, зменшавшася и високості чистого дохду.

Такжъ отже сей, після оцѣнки катаstralного, чистый дохдъ зменшався у душпастири, черезъ то, що они примусово мусить бѣд господарями, що выдатки на администрацію мусить бѣдъ у нихъ, якій у господарювати приватныхъ, сїйтскати. Сей дохдъ значно зменшався у душпастири, ще й ділого, що тутъ господар єсть разомъ и священикомъ, и вже сеі причини не зможе хочь-бы й умѣть, такжъ використати всѣ обстанови господарскїхъ чи при господарѣ рѣльної, чи худобицї, чи при купнї, продажі, и чи якъ той, що есть лише господаремъ изъ звания. Коли-бѣ отже той катаstralный чистый дохдъ въ грунтовъ въ загадѣ бѣдъ справедливїшої, отповѣдної правъ, то хиба лиши въ тихъ случаяхъ, де властитель приватній самъ господару, або де ему вѣльно въ свого рамена поставати господари, — але несправедливїшо єсть сей самий чистый дохдъ що до грунтовъ ерекціональныхъ, бо тутъ бѣдъ мусить бѣд меншої, — а що несправедливїшо єсть зачислити весь сей дохдъ яко емolumento душпастиримъ, тымъ бѣльше, що и фондъ релігійний мусить дати душпастиримъ грунты ерекціональны въ завѣдательство, а душпастир зновъ мусить его посѣнъ-veniens приняти.

(Даліше буде).

Сім'я краєвий.

V. Засѣданье въ дні 1. л. грудня 1885.

Межъ многими незначущими петиціями впливи: бѣдъ вѣдѣлу пос. въ Жидачевѣ о субвенції на будову дороги въ Жидачеву до Новошина; бѣдъ Юлії Шашкевичевої, вдовы по б. п. Маркіану о запомогу; бѣдъ бурсомъ им. Крашевского въ Дрогобичѣ о субвенцію.

Пос. Т. Романовичъ вибѣзъ інтерпеліа-

цію до намѣстника дотичко розпорядженію ген. Дирекції землініи державныхъ, що урядники тихъ-же землініи въ Галичинѣ уживають въ устыхъ зносинахъ мовы єїмецкої. Пос. Г. Гійковській вѣзъ інтерпеліа до намѣстника въ справѣ частыхъ катастроф на землініи Трансверзалнїй за-ди того, що на позаводженнії тамъ потребній средствъ остережности.

Потому отчитано два внесени пос. Т. Романовича: 1) Соймъ взымає правительство, що прако визивъ въ закладахъ кармінъ такъ урегулювати, щобъ она не чинила конкуренції сподаткованимъ и честнимъ ремісникамъ и робітникамъ; 2) Соймъ взымає правительство: а) достави всѣхъ артикульовъ живности для війска, стоячого въ краю, бrado просто бѣдъ краївъ продуцентовъ або въ спблонѣ; б) щобъ достави всѣхъ нашихъ артикульовъ въ потребу ц. к. армії, належавшихъ до ремесла и промислу, роздавали меншими спблонами и предпріемствами ремісникамъ въ краю.

Опосля пос. Лянге въ імені комісії культури краївъ поставивъ такъ внесе на (въ справѣ внесени пос. Рашанпорта): 1) Видѣть краївъ має якъ найскорѣше черезъ компетентній органи сконститувати, чи жато галицьке дѣство здорово щкодливе; 2) Видѣть кр. въ результату сего розслѣду здастъ основною справу; 3) Взымає правительство, щобъ поступованіе війскової інтендантури розслѣдлю и постарається усунута таки розпорядженія министерства військъ, що школу приносять рѣльничій продукції и мильнамъ въ Галичинѣ. — Надъ тымъ предметомъ розвелася оживлена дебата. Особливо пос. Мещанській, котрый зборавъ цінний матеріалъ въ тѣмъ дѣлѣ, доказавъ, що дѣсто, черезъ інформацію галицької інтендантури війскової, министерство єдиною виробило собѣ поглядъ, що галицьке бѣдже щкодне для здоровия (бѣдъ въ собї матку). Давна рѣчъ, що галицьке бѣдже черезъ столько лѣтъ було добре, ажъ тепер наразъ стало щкодливимъ здоровю! То сектура. — Даїши промозгли за внесеніемъ комісії пос. Хшановській, Вайгель и Романчукъ, котрый горячо поручивъ принять внесень, бо то справа такъ жизненна для всѣхъ рѣльничій, велікіхъ и малыхъ, що всї партії и верости мусить станути въ єї оборонї. — Мимо того, що в. намѣстникъ становить въ оборонї інтендантури війскової, внесенія комісії принято одноголосно.

По принятю богато предложенію Видѣлу кр. дотично побору мыта въ розныхъ громадахъ и повѣткахъ секретаря отчитавъ внесеніе пос. Т. Скальковскаго ст розолюцією, взымаючуою правительство, "поручити властямъ скарбовимъ, аби при виборѣ належитості бѣдъ интересовъ правильнихъ възглядіали въ уряду тѣ приципи, які вимають на зниженіе належитості, и аби передъ правосильною вимѣру, належитості не стагала".

Комісія люстраційна, выбрана предсѣдателемъ аєп. Ісааковича, а заступникомъ п. Механцкого. — Гр. Гольденскій зброя предсѣдателя въ комісії петиційної въ томъ причини, що до комісії петиційної дуже рѣдко приїдлюють які петиції.

VI-те засѣданье въ дні 4 грудня 1885.

Зъ численныхъ петицій підносию: Польске тов. педагогичній и его бѣдѣлъ: а) въ справѣ змѣнніи тит. I. и II. уставы школъ въ 1873 дотично іменованія учителівъ и слѣдовать дисциплінарныхъ; б) въ справѣ бург. бург. перве свое порѣшнене тымъ, що Броды не подѣлали ще підъ взглядомъ торговельныхъ такъ, щобъ тамъ палата торговельна не могла удержати; що же до заведенія палати торговельної въ Тернополі, то каже міністерство, що то могло бы лиши тогдъ наступити, наколи-бѣ змѣнено законъ державнаго въ 1868 р., до сего однакожъ нема жадної причини, бо въ такъ окружъ нової палати бути-бѣ за малій.

(Нова інструкція міністерства правосудуї.)

Сего тиждня розслѣдало міністерство правосудуї трибуналамъ цивільныхъ інструкцію, після кої

суди поївтівъ і мѣжко-делегованіи суди поївтівъ мають по скінченію кожного року, почавши бѣдъ 1866 р., приплати въ пропагу осімнадцять голівні виказы справъ въ дѣлахъ ци-

вильныхъ разомъ съ подробними виказами трибуналовъ п-ршої інстанції, а ѿї переглянувшими

ихъ востороню, має найдашше до 31 січня

предложити ихъ високому судову краївому. Розпоряджене се видало для того, щобъ трабуналы

судовї п-ршої інстанції взглянно ихъ прези-

денты могли сами споюбомъ вглядати въ спра-

ви цивільно-судовихъ поївтівъ судовъ, котрі

стоять підъ їхъ безпосереднімъ надзоромъ

службовимъ. Въ справахъ дробныхъ почавшихъ бѣдъ 1866 р. не треба вже такихъ справозданій предкладити; важнѣйши лишь замѣтки або опо-

стереженія треба долучати до головного виказу.

Такъ само такоже не треба давати справозданій о примѣненіи т. зв. поступовани упоминаючого

въ тихъ краяхъ, въ которыхъ се поступовань заведено.

(Правничій испити державній.) Міністерство просвѣтї вишило на запитанье львівського

выду правничого, що нові приципи що до

правничихъ виктівъ державнихъ не отвояють

до правниківъ, котрій въ червні и жовтні с. р. видало міністерство правничо-історичній испити державній и для того репробація на півн. року

єсть можливою.

Русофского о регуляцію тарифъ на землініи

цихъ и о реформѣ закона цілового и охоронныхъ

мътъ; 2) пос. Коцьційського, що учите-

лемъ школи народныхъ знанія лѣта служби

въ 40 на 35.

Запросини на красве вѣче рѣльничіе.

Огъ комітету устроючого красве вѣче

рѣльничіе, въ складъ котрого входить кн.

Романъ Чарторийскій яко предсѣдатель и 40 дру-

гихъ членівъ, мѣжъ ними и п. Тадеї Федор-

овичъ, властитель Клебановки, получили мы

до оголошенія Запросини на се вѣче, котре,

за для недостачи мѣсця, подаємо въ скороченю.

Звѣстно, що красве въ господарствѣ рѣльничіе

доткнула глубоко и нашъ край, котрый, яко виключно рѣльничій, не має ін-

шихъ дохдівъ. До сего причинили не толь-

ко високій податокъ, але и зростаючі що-раз-

більше додатки до податківъ. Землініи при-

ватній протягують перевозъ чужого бѣджа;

рѣльничіе не має дешевого кредиту; гораль-

ництво обтяжено податками; держави сусідні

звели у себе бѣдъ бѣджа въвежено-

го въ нашого краю за границю, а въ краю

и держави въ овощахъ сирахъ видали въ

гланностю. О скілько спорадично буть

поганії въ землініи, які въ землінії

їїміць въ землінії відъ землінії

</

мократовъ. Ба, здається навѣтъ, що мес-
ки нынѣшними ихъ проводирами суть вже такій, котрій зовѣтъ зъ бѣкъ иinde одержуютьъ свою приказы, якъ бѣкъ па-
ни. Бунты мають даже добрый виѣкъ для бу-
дучности и они будуть все такъ плавати, щоби удержались на верху. Я говорю съ почестью о Бунтахъ, есть то орденъ, которому не можна по-
честя отмовитъ. Я зѣвъ на хвили не запознаю, що бѣкъ має даже богато потягнутое для людей стре-
мліяхъ, особливо же для тихъ, що въ вѣщо не вѣрятъ. Яко орудіе силы найдутъ члены ордена Бунтахъ завѣтъ свое прибѣжнѣе и свой ужитокъ. Сеть то акт разъ товариство и союз людій здѣбныхъ до цѣлії свѣтскаго пано-
вання, котрій дѣлаютъ съ величимъ упѣхомъ. Я пригадаѣ-бы лишь моему предбѣдникамъ по-
словицю: „Скажи менѣ съ кимъ пристаешь, а я скажу тебѣ хто ты еси“. Хто-жъ тѣ панове, що подпишаи интерцеляцію? То суть Вельфы и Польки. Чи уважаєте ихъ, панове, за приятелей державы?... Въ такій способъ оправдывавъ кн. Бисмаркъ недозволель мисія патрѣвъ св. Духа въ Конго, доказуючи, що бѣкъ не выступає тутъ противъ католицизму а противъ антинаціо-
нального впливу Бунтахъ. — Мимо того Винд-
горстъ стараюсь все доказувати, що кн. Бисмаркъ выступає лиши противъ католицкихъ мної, а ко-
ли збішовъ на партії, то сказавъ, що центрумъ поирає лиши тихъ, що хотять его освободити бѣкъ борбами релігійної, особливо жъ теперъ, коли правительство хоче оснину партії спереду, щоби здати въ центрумъ и вольнодумчихъ и всѣхъ тихъ, що не хотять присягати на кн. Бисмарка, котрій лиши для того має бѣльше впливу, бо має бѣльше войска и бѣльше грошей. Правительство Фридриха Вильгельма IV — каже бѣдникъ — було лѣпше якъ правительство Бис-
марка. Се послѣдне порівнянне взято кн. Бис-
маркъ за образу и сказавъ сердито: „Въ тѣмъ порівнянніи виджу тяжку образу моего вѣрного ро-
візму и моего пана и короля, котрого лиши слу-
гою хочу бути и для когого жадна служба не єсть менѣ за тяжка.“ На те отповѣдь знову Виндгорстъ, що бѣкъ лиши для того загадавъ про помершого короля, щоби після звѣти въ кон-
ституційній державѣ не нарушувати особи жіо-
чого монарха. Кн. Бисмаркъ по разъ четвертый забравъ голось и сказавъ, що бѣкъ не выступає противъ того, щоби не вмѣшувати особи пану-
чого монарха до дебатії. Таке поминанье пану-
чого єсть лиши конституційна фікцію на зорець англійской, щоби монарху скілько можна представити якъ особу безъ значенія. Ось (канцлеръ) виказавъ лиши противъ такого су-
поставлення его съ королемъ Фридрихомъ Виль-
гельмомъ IV, въ чѣмъ мѣститоя инсінугація, будто бы бѣкъ виїшавъ себе яко того, котрый властиво рідить. Таке подозріанне єсть негод-
ній, сказавъ кн. Бисмаркъ и виїшовъ розлю-
ченый зъ салѣ.

Кн. Бисмаркъ о гоненю Полякѣвъ зъ Пруссії. Дня 1 грудня поставивъ пос. Я-
джевскій слѣдуючу интерцеляцію въ парламентѣ: „Въ послѣдніхъ місяцяхъ проглано богато тѣло-
чевъ чужихъ підданыхъ, особливо зъ відходчихъ провінцій пруского королевства, або загрожено имъ виїнаніемъ въ найближшій будущності. Час-
тією то правительству цѣлої державы и чи поробила она, або думає поробити якъ кроки, щоби до сихъ мѣръ дальше не допустити“. На-
сю интерцеляцію бувъ кн. Бисмаркъ вже при-
готованый и виїступивъ съ посланіемъ короля пруского (а нѣмецкого цѣсаря) котрой такъ звѣти: „Слѣдачи за ходомъ розправъ въ парламентѣ довѣдалися мы, що приготовується интер-
целяція, котра опирається на тѣмъ, будто бы въ Нѣ-
меччинѣ було правительство державне, котре має право наглядати за дѣлами, котрій мы яко ко-
роль прускій виїкунуємо. Супротивъ того мы обов-
язаній боронити наші права яко короля пруского и права кожного князя нѣмецкого союза. Мы шануємо права и привилії ради державної, але мусимо не менше такожъ боронити права нашої короної, такъ якъ і нашіхъ союзникѣвъ. Ти що операють интерцеляцію не мають въ консти-
туції цѣлої державы нѣкої підстави. Не ма-
жадного правительства державного, котре мало-
віло право надзорувати виїкунаніе права при-
слугуючого королеви якого краю нѣмецкого союза. Мы шануємо права ради державної, але жадаємо, щоби і она шанувала права князівъ союза; длатого заявляемо ради держави, що понимаємо права интерцеляціи противъ законамъ конституції нѣ-
мецкої“. По отчитаню сеї интерцеляції додає-
ше кн. Бисмаркъ бѣкъ себе, що король прускій має право въ своєму краю а особливо въ погра-
ничнихъ провінціяхъ боронити нѣмецкий народъ бѣкъ чужого елементу, а особливо бѣкъ еле-
нти польского, котрій вже бѣкъ колькохъ десятківъ лѣтъ значно ширито. Наколи-бѣкъ за-
гранича тому противилася, то король мавъ-бѣкъ право жадати помочи бѣкъ парламенту а тутъ противно дѣєся: заграниця годати съ тими
мирами а противится тому парламентъ, жадаючи отповѣдь на интерцеляцію. Въ виду такого по-
ступовання каже кн. Бисмаркъ, що на интерцеляцію отповѣдати не буде. Виндгорстъ вно-
сить отже, щоби интерцеляцію усунути зъ по-
рядку днієвного и каже, що тѣшиться, що кн. Бисмаркъ стає разъ на становище партікулярної. Коли оттакъ президентъ отбирає ему голось, каже бѣкъ, що коли вѣлько було кн. Бис-
маркою мотивувати посланіе короля пруского, то же вѣлько буде і парламентові дати бѣкъ на мотивы. Кн. Бисмаркъ розлучений виї-
ходить зъ салѣ а интерцеляцію усунено. Допер-
ва коли розпочалася дебата надъ статутомъ и по-

зицію для канцлера, явився кн. Бисмаркъ знову въ Виндгорстъ почати при сїй случайності знову бѣкъ були дуже цѣкай. Ми ихъ подамо разомъ зъ евентуальнимъ виїкомъ судії п. Емісбергера.

— Зъ Бережанъ пишуть намъ, що тамошній Русинъ, хотія почтити память бл. п. Николая Устіяновича, уряджують вѣвторокъ дня 8 л. грудня 1885 р. богослуженіе за упокой Єго душї, на котре священиківъ зъ сусѣдства запрошено.

— Товариство „Рускихъ Дамъ“ устроює, якъ що року, цикль вечериць, зъ которыхъ перша отбувається вѣвторокъ днія 8 л. грудня. По часті концертовъ аранжованої п. Чичаремъ, наступить часъ забави. Вхідъ бѣкъ особы 60 кр.; академія платить половину. Програма концертъ: 1) Лавровскаго „Корона золота“ въ Воробкевича „Надъ Прутромъ“ хоръ; 2) а. Vieuxtemp's chansons russes въ Венявскаго: Legende, богоугоре на скрипції п. П.; З. Матюка „До пѣсні“ хоръ; 4. A. Chopin's Nocturne des dix въ Желенського Мазурка отбуває на фортеції п-на М. С.; 5. Матюка: Прологъ до оперы „Інвалідъ“. Дѣв'яти лица: Прабогъ (баритонъ), Чорнобогъ (басъ), Ангель Руси (сопранъ), хоръ духовъ вищовнити въ супроводѣ фортеції и мѣшаного хору п-на М. О. П. и пп. М. В. и И. С.

— Зъ Городенцемъ одержимо таку допись: Хто не хоче, то нашого темного брата виїзжує въ кождй оправѣ, а черезъ то, що нашъ чоловѣкъ не знає, де удастися. Великій здирота селянина практикуються при рекламаціяхъ бѣкъ войскъ. Селянинъ платить писареви, а той пише ему, що хоче, вважає колька ренькихъ а въ конці показується, що рекламації не прїмали. Для того ю порозумівся от референтомъ войсковимъ въ ц. к. староствѣ въ Городенцѣ, і освѣдчено въ его име-
ни, що кождий, хто має сего року ставити свого сына до войскъ а хотѣтъ бы его рекламиувати, нехай удастися просто до п. комисаря староста въ Городенцѣ, а той протоколярно залагодить все, що треба до рекламиації, такъ що сторона не буде наражена на пїаку страту грошеву и ре-
кламиацію прїмуть. Огъзываючися про то до Воч. от-
цівъ духовихъ и пц. учительвъ, щоби зволили поучити народъ, де мас удаватися въ справѣ ре-
кламиації, а тыль хоче по часті запобігненію виїзжуєвання народу. — Максимъ Крушельницкій, учитель въ Городенцѣ.

— Зъ Золочева пишуть намъ: Подаемо до публичної вѣдомости, що нашій домородній культур-
трегеръ золочівський, якъ п. пр. фирма: „А. Roth“ и „головна трафіка“ въ ринку, уважають, що не потрѣбно тримати у себе на складѣ такожъ и ру-
сія поштові друксоцти. На всій запитанії изъ-
сторони купуючихъ Русинопівъ, чому се такъ, от-
вѣчають стереотипно: „Nie sha, bo nie sha!“ — а навѣтъ іногда на згадку о Св. Дирекції почтъ попадають въ гнѣвъ, при чмъ не одані компли-
ментъ дѣстаною купуючому.. Шоби отже сему конці положити, звертаємося до Свѣтлої Дирекції почтъ у Львовѣ съ прошбою, щоби она зволи-
ла ласкаво усунути се зло, наказуючи тымъ непрошенимъ культуртрегерамъ держати у себе на складѣ такожъ и рускія поштові друксоцти.

— По смерти Николая Костомарова лишився неве-
ликій капіталъ (18.000 рубльвъ золотомъ). Половину зъ того призначивъ п. историкъ въ ово-
мъ завѣщанію на основаніе народної школи имені Костомарова въ селѣ Юраївцѣ, острогож-
ского уѣзда, воронѣжской губернії, де родився п. историкъ. Великій бібліотеку (дружи и рукописи) по покойнімъ вдові Алина Леонтіївна Костомарова має продати, коли не кіевскому, то сибірському університетові, а за гроши зъ про-
 дажи поставити памятникъ на могилѣ мужа.

— Братство св. Тадея при гр. к. парохіальний церквѣ въ Чернівцяхъ одержало бѣкъ мѣсного будновичного уряду позволеніе на будову одноверхого братського дому, въ котрому має мѣ-
ститися такожъ велика сала. Будова має розпо-
чати съ весною.

— Зъ представлення театрального, котре отбулося днія 28 л. падоляста о. р. въ дохѣдѣ запомогово-
го фонду товариства ремесниківъ „Зора“, впли-
нуло до того-жъ фонду чистого дохѣду 77 зр.

— Видѣль товариства ремесниківъ „Зора“ складає на сїмъ мѣстці прилюдну подяку всімъ тымъ п. Добродѣямъ, що при нагодѣ представлена театральному, даного въ дохѣдѣ фонду запомогово-
го сего товариства зложили ласкаво доброволь-
ніи дати по-надъ цією билетовъ імені: Вир-
мітъ Сильвестрова (10 зр.); Єго Сіялетьству кня-
зю Юрію Чарторыйскому (19 зр.); Децыкевичеви (1 зр.); Гавришкевичеви (2 зр.); Коцовському (1 зр.); Громницкому (1 зр.); Маркову (1 зр.); о. кръї. Т. Павликому (1 зр.), кръї. Сіялєвичеви (2 зр.); кръї. Шведницкому (1 зр.); Коритовському (1 зр.), якъ рѣвно-жъ и всімъ, що зложили менші над-
атки, дальше Свѣтлої Дирекції руско народного театру, що зволила ласкаво дати представленье на повышу цією якъ п. артисткамъ та артистамъ за іхъ широкий и беззнтересований трудъ. — Огъ Видѣлу товариства ремесниківъ „Зора“ — Василь Нагібрній, голова.

— О. Левъ Туркевичъ, парохъ при мужескій кар-
номъ закладѣ у Львовѣ, получивъ архієрейскую грамоту съ іменованіемъ на почетного советника митроп. Консисторії съ правомъ носити бѣк-
нію крилошашкій.

— Виборы нової ради мѣсномъ у Львовѣ отбудуются днія 25 л. січня 1886 р.

— Новій читальній въ Сокальщинѣ мають засну-
ватися въ короткому часі въ Бобитинѣ, Копы-
тівѣ и Лещатовѣ головно заходомъ о. Кришицко-
го, пароха зъ Бобитина. До спасенія дѣла

шломъ цією церквою „Щастя Божія“.

— Ревізія граси побічної залізницѣ зъ Рави до Белзца яко продовження лінії Львівъ-Рава, котра вже ст. веюю рѣшучо зачесе будувати, отбула-
ся вчера. Комісія ревізійна складається зъ делега-
тами министерства торговли и війни, Выдѣлу краєвого и палати торговельної. Предсѣдателемъ комісії є ц. к. староста зъ Рави рускої, а въ нарадахъ комісії беруть участь такожъ делега-
тами залізницї Кароля Людвіка и Черновецької.

— Михаїль Е. Салтиковъ Щедринъ, славний писа-
тель-гумористъ російській, бѣкъ досвідчено вже часу небезпечної недужності. Цѣла супопольнота російська дуже занепокоїлася недугомъ любомого писателя и съ величимъ занятіемъ слідить за ходомъ его недуги. Найновійша бюллетини славно звѣстного петербургскаго лѣкаря Боткіна стверджують, що въ остатніхъ дніяхъ недужому полекашо.

— Дробний вѣсти. Цѣсарь жертується на будобюю церкви въ Торчиновицяхъ, поз. самборського, 200 зр. — Въ Краковѣ розпочалася розправа судова противъ Лабенцкої, котра скриво-убила матеръ комідіописателя М. Балуцкого. — Дні 27 падо-
ніята с. р. умеръ въ Шлезвіку братъ короля данського князь Фридрихъ Шлезвікъ-Гольштайнъ-
Зондербургъ-Глікобургъ въ 71 році життя. — У Львовѣ буде открыта постобна выстава образѣвъ и другихъ творобъ штуки. — Въ Чикаго вѣро-
ренно теперъ выставу гарніхъ мушинъ. — Аме-
риканській жідъ рѣшилъ зъ практичніхъ взгля-
дівъ перенести шабасъ зъ суботи на неділю.

ВѢСТИ зъ АЕПАРХІЇ ЛЬВІВСКОЇ.

Презенту на Петриків въ, дек. тернополь-
скаго, получивъ о. Александъ Мироновичъ.
Душпастирські посади получили оо. 1) Гри-
гор. Грушка префектуру закристії архікатедр. храму; 2) Александъ Темницький другій викарія архікатедр. храму; 3) Созонтъ Медвецький завѣ-
дательство царкви. Острова деканата хордов-
скаго.

Введенія оо. 1) Мих. Єдинакъ яко системиз.
сотрудникъ въ Галичинѣ; 2) Іоаніфъ Бородівичъ яко завѣдатель Варова, дек. буского; 3) Іоанъ Кулицький яко прв. сотрудникъ въ Ольшаниції, дек. уїбівського; 4) Онуфрій Вергунъ яко систем.
сотрудникъ въ Монастирськіхъ, дек. бучацкого (по увільненню зъ той посади Юліана Галькевича).

Ц. к. пам'ятництво удѣлило дотацію зъ реліг. фонду для прв. сотрудниковъ при немоч-
ніяхъ царквяхъ о. Антонъ Бобікевичу, въ Винк-
торовѣ, дек. галицкого, и о. Іоанѣ Ступницькому
въ Ясенивѣ польському, дек. синатинського; 2) го-
дитося на канон. інституцію о. Винкентія Кузіка,
запрезентованого на Осібець, дек. чортків-
скаго.

НАУКА, ШТУКА И ЛІТЕРАТУРА.
— „Наша жінь“ звѣстний прегарний муже-
кій хоръ Н. Вахняніна виїшовъ заходомъ круж-
ка нашихъ молодихъ любителвъ рѣдної музики яко другій выпускъ серії, розпочатої квартетомъ „Гулляї“. Виданіе се бѣзпачає дуже гарною виїнєтою а при тѣмъ єсть дуже вигод-
не въ практичні, бѣкъ кождій голоєвъ окремо бѣ-
зпачаєній, а кромѣ того сольовій партії: теноровий и басовий умѣції такожъ на окремихъ карткахъ. Цѣна ог҃а на найбѣльше

Съ симъ числомъ разыграется Пред-
платникъ «Библиотеки наизн. поѣстей»
12 и 13 атрауши «Зборника поѣстокъ и о-
пояѣданія».

Глава 100
зарубинъ
300.000 мар.

Залівенье
Щастія.

Выиграй
гарантует
держава

Запрошеніе до участія въ
Можливості выиграния
на земной грошовой лотеріи, гарантированной гамбург-
ской державой, въ которой

9 Миліоновъ 880.450 Марокъ

левено мусить быти выиграни.

Выигранъ сен користной лотеріи грошевої,
котра шансъ падути хле лишь 100.000 доссівъ,
суть съдѣючай.

Наибольшъ выиграна есть сенит. 500.000 Марокъ.

Премія 300.000 Мар.	26 выигр. а 10.000 М.
1 выигр. а 200.000 Мар.	56 выигр. а 5.000 М.
2 выигр. а 100.000 Мар.	106 выигр. а 3.000 М.
1 выигр. а 90.000 Мар.	233 выигр. а 2.000 М.
1 выигр. а 80.000 Мар.	512 выигр. а 1.000 М.
2 выигр. а 70.000 Мар.	818 выигр. а 500 М.
1 выигр. а 60.000 Мар.	150 в. а 300, 200, 150 М.
2 выигр. а 50.000 Мар.	31720 выигр. а 145 М.
1 выигр. а 30.000 Мар.	7.990 в. а 124 100, 94, 5 М.
5 выигр. а 20.000 Мар.	8.850 в. а 67, 40, 20 М.
3 выигр. а 15.000 Мар.	всего 50,500 выигранныхъ.

и они приходять въ количествѣ мѣсяціахъ въ 7
бездѣлахъ до певнаго порѣшія.

Головна выиграна 1-ой класъ выносить
50,000 М., подионосесть въ 2-ой класъ на 60,000
М., въ 3-й на 70,000 М., въ 4-й на 80,000 М.,
въ 5-й на 90,000 М., въ 6-й на 100,000 М., въ
7-й на 200,000 М., а въ 8-мъ на 300,000 М.
сент. на 500,000 М.

На перва тягненіе выигранныхъ, котре
9 грудня с. р.

урядово назначено, кончує

цѣлый оригиналъ лосъ лишь 3 зр. 60 кр.

а. в. або 6 Марокъ,

половина оригиналъ лосъ лишь 1 зр.

80 кр. а. в. або 3 Марокъ,

четверть оригиналъ лосъ лишь 90 кр.

або 1½ Марки.

и я разыграю оригиналъ лосы гарантированій
державою (а не заказами промесы) съ получениемъ
оригинального плину за франкованіи
надѣланіи вартости або за переказомъ поч-
тенныхъ пакѣтъ въ найдальшій сторонѣ.

Каждый, беручи участь, получаетъ отъ мене
заработъ по отбуждаемъ тягненію урядову листу
тягненія безъ напоминанія.

Пакѣтъ съ гербомъ державы, зъ ко-
торою видко вклады и поздѣлъ выигранныхъ на
7 класъ посыпаю пачередъ и даромъ.

Выплату и посыпку выигранныхъ грошей
выполну впросто до интересованныхъ точно и
въ строгой тайни.

Кажде замовленіе можна по просту зро-
бить переказомъ почтовымъ або рекоман-
дованнымъ листомъ.

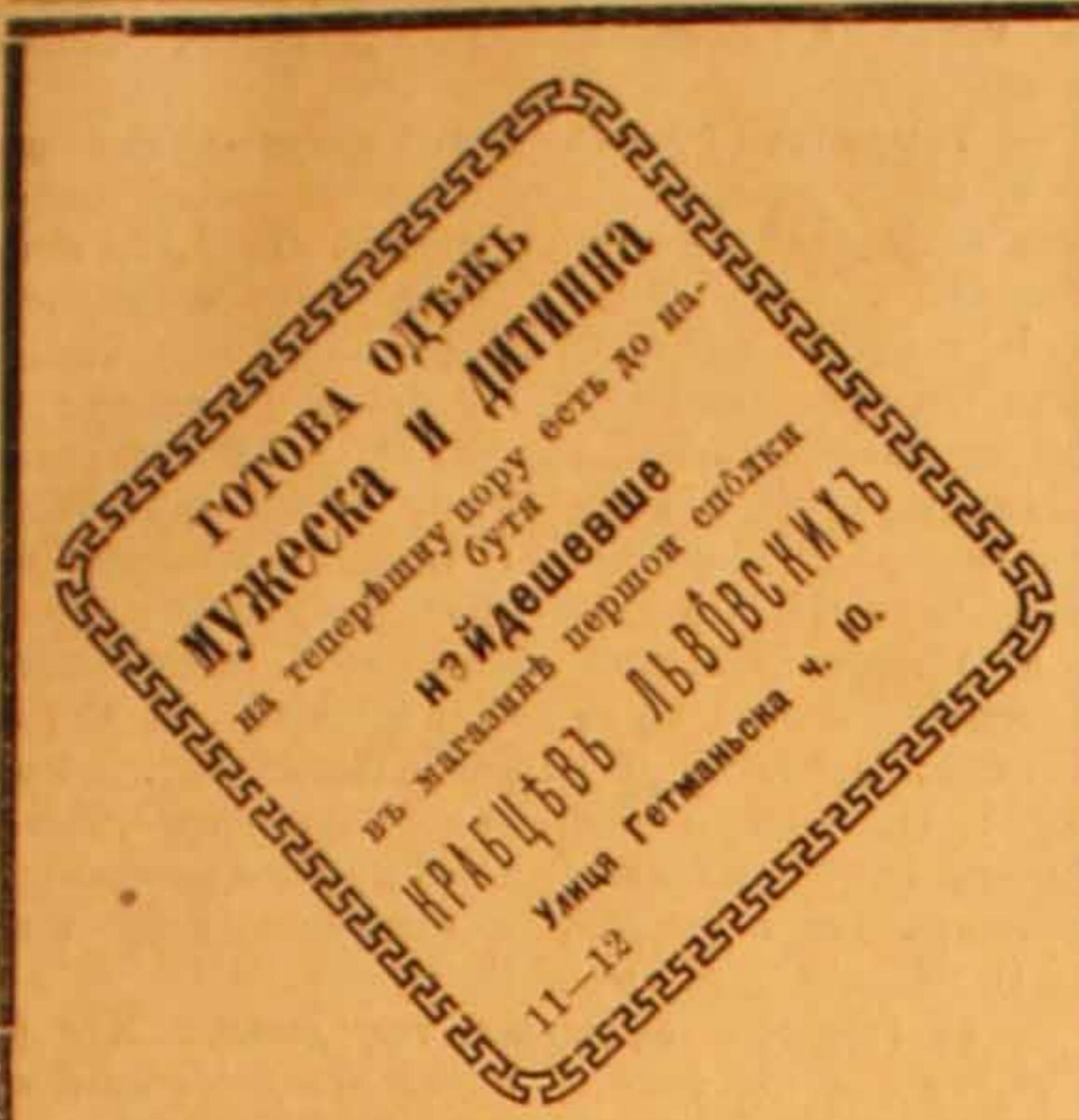
По принції идеального вже тягненія прошу
звратиться съ приказами заразъ, однакож
лишь до

9 грудня с. р.
съ поинтъ довѣрѣть до 1453 13-13

Самуилъ Гекшера молодшаго
банкира и конторы вымѣни въ Гамбургѣ.

Аптека РУКЕРА во Львовѣ
поручас 1315 95-?

Специальности и универсальныи средства,
французскіи и ини, якъ черезъ ю такъ и черезъ
ини ефими оповѣщуваній.

Матерій на дамску мужеску одѣжъ

лишь въ тревалон овечко вовни для мужчины
серединнаго росту

3-10 метра	1 зв. ар. 4-96 кр. зъ добромъ вовни овечъ;
на	8 — зъ лінш. вовни овечъ;
одно убрание	10 — зъ тонкои вовни овечъ;
	12-40 — зъ дуже тонк. вов. ов.

Перупісніи въ дуже тонкои вовни овечко въ
наймодніихъ барахъ на дамскій сукнѣ суконнѣ
за метръ зр. 2-20 и зр. 2-40.

Чорныи кожушкови Пальмерстоунъ-Трико, чи-
ста вовна овча, на дамскій пальто зимой за
метръ зр. 4. — Сірачки для дамъ на плащѣ бѣть
до дому и на одѣжъ.

Пледы додороги за штуку зр. 4, 5 и ажъ
до зр. 12. — Дуже красній одіянъ, сподінъ, обгортишки,
суртуги, матерій на плащѣ до дому, тифль, сірачка
(шовінѣ), комінь, камагрі, шевінѣ, трико,
сукна для дамъ и на біллярамъ, перувіаніи, доскіни
поручас

Заложенный Joh. Stikarofsky, — 1866. —

Складъ фабрічный въ Бернѣ.

Взоры франко. Карты віорети для пановъ
правціи нефранковано. Высылки за постѣплія-
тою надъ 10 зр. франко.

Я маю безъустанній складъ за бѣлье якъ 150
тыс. зр. а. в. и розумою, що въ моїй величинѣ на
весь світъ торговли отсяє благо рештокъ довготы
1 до 5 метрівъ и для того я змушено такіи рештки
продавати за знижену ціну. Каждый розумій чоловікъ
може побачити, що таки маліхъ
рештокъ не може висылати жадныхъ взбрідъ, бо по замовленію більша більша відмінно
відмінно, коли фірми суконнї инерсують взбрідъ
рештокъ; тѣ куники походять въ такому случаю
бѣлья постілью а не рештокъ, а намѣрѣвъ такого
поступування можна легко догадатися.

Рештки не до вподобы вимінюються або гро-
шѣ відсланяються.

Кореспонденції прімаються въ пакетахъ вѣ-
менкѣмъ, угорскѣмъ, чоскѣмъ, польськѣмъ, італі-
скѣмъ и французскѣмъ.

1453 (23-24)

ОПОВѢЩЕНЬЕ.

Понеже знаю, що Высокоповажаній отцѣ духовній
уряджуютъ при церквахъ хоры, прото поручаю мою

ФАБРИКУ ГАРМОНИЮМЪ (або ФІСГАРМОНИЮМЪ) ДО УЧЕНА СПѢВУ.

Высокоповажаній п. проф. Н. Вахниннъ купицъ до
рускій гімназій у Львовѣ інструментъ мого выробу и може
дати Высокоповажаній Отцимъ духовній, о тѣмъ
дуже пожиточній інструментъ найліпшу інформацію.

Ціна тыхъ інструментовъ бѣть 70 зр. а. в. и вище.

Да такожъ на раты.

Съ поважаньемъ

ІОАНЪ СЛИВИНСКІЙ,
власнітель перва въ Галичинѣ фабрики органівъ и гар-
моніюмъ у Львовѣ, ул. Хорущана ч. 9.

НОВООТКРЫТА

Торговля церковныхъ знарядіовъ, образовъ, ризъ и книгъ
ТЕОДОРА СТАХЕВИЧА
ВЪ СТАНІСЛАВОВѢ,

поручаю всечестному духовенству, славетнімъ громадамъ, церковнымъ комитетамъ и Высокоповажаній

Публіцъ богатый выборъ:

матерій церковныхъ и ризъ готовыхъ, стихарівъ, балдахиновъ, хоруговъ, фантъ,
плащенице, обрадивъ маліванихъ на блісцѣ и полотнѣ, до иконостасовъ, престолівъ
и на стѣни церковній; ділтарики обо абрози професіональній; хрестиль напрестоль-
ныхъ, ручныхъ и процесіональній; хрестиль желіванихъ на гробы и полівныхъ,
Евангелій, патріцій, чашъ, ампулакъ, дарохранительницъ, дароносницъ, хлібницъ
до Всенощного, кадильницъ, поликандрабъ (пакуній), піденічникъ (ліхтарівъ),
кадильбрѣтъ, лампницъ, свѣтла церковного, даваній, цвѣтівъ и проч.

Великий складъ товарівъ срѣбреныхъ зъ хиньского срѣбла, а именно:

Лижки, вилки, ножъ столовій и десеровій, лижочки до чаю и кавы, чайники, цукорнички,
тацки, коробки на масло и сыръ, заставы отомовъ на овочѣ и тѣста, ліхтарі, кандел-
лябрь столовій и проч.

1291 по найденіи цвѣта

Всѣ замовленія въ вартості 100 зр. висылаються франко.

Цвѣники въ рускому изыду висылаються на жаданье отворотною поштою даромъ.

Опакованые даромъ.

39-52

Выдаваець и редакторъ Иванъ Белай.

ВЕЛИКА ГРОШЕВА ЛОТЕРІЯ.

Найновѣшія, високими правительствомъ
одержаными въ ГАМБУРЗЬ дозволена и цѣлымъ
скарбомъ державнимъ гарантованы лотерія гро-
шева мас 100000 доссівъ, зъ которыхъ 50.500
цѣнно выиграютъ. Цѣлый капиталъ приходячій до
доссана висходитъ

9,550.000 Марокъ.

Съ грошевої лотерія бітаначаса осо-
бливо тымъ добродушній урядженіемъ, що
всѣ 50 500 выиграны, котрій суть виснаній
по побочі стоячої табелі, приходить до
певнаго порѣшія вже въ колькохъ мѣся-
цяхъ въ ємкості по собѣ постепенно посту-
паючихъ класахъ.

Головна выиграна першою класъ висходитъ
50.000 марокъ зъ бѣльїшої вѣткы въ другої класъ
зъ 60.000, въ третїй на 70.000, въ четвертїй на
80.000, въ п'ятїй на 90.000, въ шостїй на
100.000 а въ семїй самовитально на 500.000, сце-
пільно же на 300.000, 200.000 марокъ и т. д.

Продажа орігіналнихъ лосовъ сен грошевої
лотерії повѣрено подписаному домови
горговельному въ тѣй, що хотять взяти у-
часті въ закупніи орігіналнихъ лосовъ, зволя-
ть зъ своїми замовленіями относитися просто до
неї.

Поважавшихъ замовляючихъ просить до-
лучити припадкою сумы въ австр. банкнотахъ
або маркахъ поштовыхъ до замовленія. Можна
такожъ посыпать гроші замовленіямъ поштовими, на-
бажанія висходятъ такожъ припоручена за по-
сплату.

Да тягненія выиграно першою класъ ко-
штує

1 цѣлый лосъ орігіналний зр. а. в. 3.50 кр.

1 половина лосу орігіналн. зр. а. в. 1.75 кр.

1 четверть лосу орігіналнаго зр. а. в. 0.90 кр.

Каждый получать на руку орігіналній лосъ засмотренымъ гер-
бомъ вѣтшої пояснивши. Заразъ по тягненю получить каждый бѣ-
ручий участія урядову листу выиграныхъ засмотреному гербу держав-
наго. Виплата выиграныхъ садує послія плянія ретельно и під грав-
антю державою. Наколи-бѣ неожидано получители не годови плянъ
лосовъ, то мы радо готови ведогови лосы передъ тягненемъ наздѣ-
вія вѣтши. На бажанія висходитъ урядови плянія

14-3 6 6

9. грудня 1885 (въ котрому то дни отбудеся тягненіе)

просто до насъ

VALENTIN & Comp.

домъ банковый, Гамбургъ.

Найновѣшій препаратъ
х-ра Тишага въ Лондонѣ.
Тинктура висока съ Байуменъ
щобъ съмъ висока вѣтъ Байуменъ
цвѣтъ діланчика. Цвѣтъ 1 кр. 63 кр.
Лубко-розмаринова Помада, ке-
збринна, щобъ не висока вѣтъ вѣтъ
Снайдъ въ Аптекѣ 3. Рукера у Львовѣ.
6-10

Tакъ же правдивий
PAIN-EXPELLER

съ котвою.

</